

کسانی که کارشان لعن و نفرین است، نه در روز قیامت از شفاعت کنندگان هستند و نه از گواهان.

از ابودرداء رضی الله عنه روایت است که رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمودند: «إِنَّ اللَّعَّانِينَ لَا يَكُونُونَ شُفَعَاءَ، وَلَا شُهَدَاءَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ»: «کسانی که کارشان لعن و نفرین است، نه در روز قیامت از شفاعت کنندگان هستند و نه از گواهان».

[صحیح است] [به روایت مسلم]

این حدیث در مورد لعن و نفرین زیاد هشدار می دهد و بیان می دارد کسانی که زیاد لعن و نفرین می کنند، جایگاه و منزلتی نزد خداوند متعال ندارند و شفاعت و میانجی گری آنها در دنیا پذیرفته نمی شود، چون با این وصف عادل نیستند؛ و شهادت جز از عادل پذیرفته نمی شود؛ همچنین شفاعت آنها در مورد برادران شان برای ورود آنها به بهشت، قبول نمی شود چنانکه شهادت شان در آخرت پذیرفته نمی شود؛ همچنین شفاعت شان در مورد امت های گذشته مبنی بر اینکه پیامبران شان رسالت را ابلاغ نمودند، پذیرفته نمی شود.

<https://sunnah.global/hadeeth/fa/show/5495>

النجاة الخيرية
ALNAJAT CHARITY

